

Дело С-2/09

**Директор на агенция „Митници“,
по-рано Регионална митническа дирекция — Пловдив**

срещу

Петър Димитров Калинчев

(Преюдициално запитване,
отправено от Върховния административен съд)

„Акцизи — Данъчно облагане на употребяваните превозни средства — Повисок размер на облагане на внесените употребявани превозни средства в сравнение с това на превозните средства, вече в движение на националната територия — Облагане в зависимост от годината на производство и броя изминати километри според показанията на километража на превозните средства — Понятие подобни местни стоки“

Решение на Съда (първи състав) от 3 юни 2010 г. I - 4942

Резюме на решението

1. *Данъчни разпоредби — Вътрешно данъчно облагане — Акциз върху употребяваните автомобили при въвеждането им на територията на страната (член 3, параграф 3, първа алинея от Директива 92/12 на Съвета)*
2. *Данъчни разпоредби — Вътрешно данъчно облагане — Забрана на дискриминацията между внесени стоки и сходни национални стоки — Подобни стоки (член 110, първа алинея ДФЕС)*

3. *Данъчни разпоредби — Вътрешно данъчно облагане — Режим на акциза за употребяваните автомобили*
(член 110, първа алинея ДФЕС)

1. Член 3, параграф 3, първа алинея от Директива 92/12 относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти не намира приложение спрямо национална правна уредба на акциза върху автомобилите и следователно не би могъл да не допуска въвеждането от държава членка на режим за облагане с акциз на употребяваните автомобили при въвеждането им на територията на държава членка — акциз, който не се дължи пряко при препродажбата на автомобили, които вече се намират на територията на тази държава членка и за които такъв акциз вече е платен при първоначалното им въвеждане на територията на държавата членка, доколкото подобен режим не води до формалности при търговията между държавите членки, свързани с преминаване на границите.

В това отношение е задължение на запитващата юрисдикция да провери дали в своята цялост разглежданата правна уредба може да бъде тълкувана в смисъл, че задължението за деклариране на въвеждането на превозното средство на територията на страната е свързано не с преминаването на границата, а по-скоро с последващото определяне на размера на акциза към момента на пораждаване на задължението за неговото плащане. Всъщност, ако декларацията трябва да бъде подадена по повод на вътребобщностното

придобиване на превозното средство и следователно по повод на преминаването на границите, то такава формалност би била все пак свързана не с това „преминаване“ по смисъла на член 3, параграф 3, първа алинея от Директива 92/12, а със задължението за плащане на акциза. Всъщност в тази хипотеза, тъй като целта на посочената декларация е да се осигури плащането на задължението, съответстващо на акциза, една такава формалност се свързва с правопораждащия факт на последния.

(вж. точки 27 и 28; точка 1 от диспозитива)

2. Член 110, първа алинея ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че внесените в държава членка употребявани превозни средства следва да се считат за стоки, подобни на вече регистрираните на територията на тази държава употребявани превозни средства, които са внесени на територията на посочената държава като нови превозни средства независимо от техния произход.

(вж. точка 33; точка 2 от диспозитива)

3. Член 110, първа алинея ДФЕС не допуска диференциран режим на акциза, прилаган от държава членка към автомобилите, тъй като този режим обременява по различен начин употребяваните превозни средства, внесени от други държави членки, и употребяваните превозни средства, вече регистрирани на територията на тази държава, които са били внесени на нейна територия като нови превозни средства.

По-конкретно, неутралното изчисление на акциза за внесените употребявани превозни средства е невъзможно при режим на акциза, който не държи сметка — с оглед на изчислението на акциза за внесени от други държави членки употребявани превозни средства — нито за годината на производство, нито за изминатите километри на тези превозни средства към датата на внасянето им на територията на страната, а предвижда, че данъчната основа и акцизната ставка се изчисляват изключително в зависимост от мощността на двигателя, която е фиксирана характеристика на дадено превозно средство, независеща от степента на действителното му

изхажяване, като обаче облагането на употребяваните превозни средства спазва различни условия в сравнение с облагането на новите превозни средства. Като се отчита фактът, че внесената стока се облага с акциз еднократно, съобразно посочения режим изчислението на акциза за нови превозни средства неизменно е по-благоприятно, отколкото за употребявани превозни средства. Тъй като употребяваните превозни средства, които вече се намират в движение на територията на държавата членка — тоест превозните средства, внесени като нови превозни средства — се облагат в момента на влизането им на територията като нови превозни средства, оказва се относително по-скъпо да се внесе употребявано превозно средство от друга държава членка, отколкото на територията на държавата членка да се закупи превозно средство от същия вид, със същата мощност на двигателя и със същия брой изминати километри, тоест със същата степен на изхажяване, което може да окаже влияние върху избора на потребителите.

(вж. точки 43—47; точка 3 от диспозитива)